SURINAAMSCH WEEKBLAD.

ABONNEMENT.

Voor 12 maanden . . . . ƒ 10.—
» 6 maanden . . . . » 5.50.
» 3 maanden . . . . » 3,00.

No. 38.

ZONDAG 17 SEPTEMBER.

1854.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor iedere regel . . . . ƒ 0.25.
behalve 75 ct. Zegelgeld, hetwelk bij elke plaatsing moet voldaan worden.

PARAMARIBO.

Het geëerd publiek wordt hierbij verwittigd dat de Drukkerij van het SURINAAMSCH WEEKBLAD is overgebragt ten huize van den WelEd. Heer J. A. DE VRIES, aan den *Heiligenweg.*

ADVERTENTIEN.

GOUVERNEMENTS-SECRETARIE.

Paramaribo, den 16 September 1854.

Ten verzoeke van den Heer WILHELMUS VOLKERS, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie, aankondiging gedaan.

De waarnemende Adjunct Gouvernements Secretaris, belast met de functien van Gouvernements Secretaris.

(14230) E. A. VAN EMDEN.

GOUVERNEMENTS-SECRETARIE.

Paramaribo, den 16 September 1854.

Ten verzoeke van den Heer JOHN MILLAR, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie, aankondiging gedaan.

De waarnemende Adjunct Gouvernements Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris;

(14231) E. A. VAN EMDEN.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente* alhier, Vrijdag den 22n. dezer, des avonds te *half zeven* uren.

Bij Inschrijving

wordt tegen *kontante betaling*, te koop aangeboden:

P. m. 8500 pond KOFFIJ.

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot MAANDAG den 18n. dezer, des morgens 10 ure, ten kantore van den ondergeteekende, alwaar de Koffij te bezigtigen is.

Het hoogste bod, mits goedgekeurd zijnde, zal de Koffij onmiddellijk door den kooper moeten ontvangen worden, en voor iedere ledige baal ƒ 1 betaald worden.

Paramaribo, den 15 September 1854.

(14350) A. CHRISTIE.

Wordt van plant. *Hecht en Sterk* tegen *KONTANTE BETALING* te koop aangeboden:

***P. m.* 30 à 40,000 pond *Koffij*.**

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen ten kantore van D. W. CROOCKEWIT tot Dingsdag den 19den dezer 's morgens ten 10 ure, alwaar de Koffij te bezigtigen is.

Het hoogste bod, mits goedgekeurd zijnde, zal de Koffij onmiddellijk, door en voor rekening en risico van den kooper van plantaadje moeten worden afgehaald, en voor iedere ledige baal ƒ 1 vergoed worden.

Bij verongelukken der Koffij, zal de betaling moeten geschieden naar het plante. gewigt door den Directeur op te geven. (14349)

Paramaribo, den 16 September 1854.

(14233) A. SALOMONS, Vendumeester, zal DINGSDAG e. k. verkoopen:

Vaten *Spek*, *Uijen*, kisten *Rhijn Wijn* en Stukgoederen.

De ondergeteekende vraagt te huur:

***Zes DELVER NEGERS*,**

voor den tijd van *twee à drie* maanden, om te arbeiden op de Plant. *Elisabetshoop.*

Adres bij den Heer EDUARD KÖLLE.

(14234) T. J. VERSCHUUR.

Benoodigd voor de Plant. *Kerkshoven*, de navolgende GOEDEREN:

4	*Waakrokken.*	
120	*Neger Duffels* zoo groot als klein,	(de hoeveelheid van elke soort bij den ondergeteekende te vernemen.)
125	*Hoeden*, zoo groot als klein,	
1450	El Amst. *Osnabrugs Linnen.*	
862	» » *Blauw dito.*	
216	» » *Calico.*	
800	» » *Vrieschbont.*	
120	stuks *Negerkammen.*	
93	» *Scharen.*	
12	» *Scheermessen.*	
110	» *Matrozen dito.*	
110	» *Spiegeltjes.*	
1000	» *Naalden.*	
760	strengen *Wit* en *Zwart Nadigaren.*	
70	stuks *Tonteldoozen* en *Stalen.*	
500	» *Vuursteenen.*	
1000	» *Vischhoeken.*	

Welke bij inschrijving aan den minst vorderenden naar evenredigheid der kwaliteit ter levering zullen worden aanbesteed.

Daarop reflecterende gelieven de monsters der ARTIKELEN in te zenden bij den ondergeteekende; alwaar de inschrijvings-billetten zullen aangenomen en geopend worden op *WOENSDAG* den 27sten dezer, 's voormiddags ten *elf* ure.

De toewijzing geschied zijnde, zal de betaling dadelijk bij de levering plaats hebben.

Paramaribo, den 16 September 1854.

[14235] EDUARD KÖLLE.

***Dingsdag* den 26sten dezer,**

des morgens 9 uren, zal door den Vendumeester A. SALOMONS, worden verkocht:

Het *HUIS* en *ERF*,

aan de *Joode Breedestraat* op den hoek van de *Maagdenstraat*, N. W. La. C. No. 32 *a.* en *b.*; aankomende Boedel M. E. MULLER. (14236)

Paramaribo, den 11 September 1854.

Boomrijpe *BANANNEN*,

te bekomen op de pl. *Weltevreden*; — te bevragen bij

(14237) J. A. DE VRIES.

Boomrijpe *BANANNEN*.

te bekomen op de pl. *Elisabethshoop*; — adres bij

(14238) EDUARD KÖLLE.

J. G. KRAMER & CO.

hebben ontvangen per Kapiteins H. J. HAVERBULT;

Wit, blaauw en gestreept Osnabr. Linnen, Vriesbont, *POOLBONT*, *Stoelmat*, garen en katoenen Boekjesstreep,

HEELE en HALVE okshoofden extra **ROODEWIJN**, enz. enz

(14239)

Ontvangen per de *St. Vitus*:

***Z. M.* en *L. KAZEN*,**

Paramaribo, den 16 September 1854.

(14240) M. D. SANCHES.

Eenige vaten *St. Emilion* en *Chateau Portels WIJN*,

te bekomen bij

(14215) P. J. BOAS.

Onder dankbetuiging voor genotene gunst en vertrouwen, brengen de ondergeteekenden bij deze ter kennisse van het algemeen dat hunne firma op heden gedissolveerd is. — De *Debiteuren* derzelve worden uitgenoodigd hun verschuldigde zoo spoedig mogelijk aan te zuiveren terwijl hare *Crediteuren* verzocht worden zich ter betaling te vervoegen bij S. J. VAN WEST of J. H. ZAAL.

Paramaribo, den 4 September 1854.

VAN WEST & Co. (14214)

De ondergeteekenden geven kennis aan het algemeen, dat zij zich op heden hebben geassocieerd onder de firma

***VAN WEST & ZAAL*,**

en hunnen handel in Amerikaansche en Europesche waren zullen voortzetten.

Zij bevelen zich in ieders gunst aan, met belofte van *prompte en billijke* bediening.

Hun pakhuis zal worden gehouden aan den *Waterkant* in het huis La. C No. 5 vroeger geoccupeerd door VAN WEST & Co.

Paramaribo, den 3 September 1854.

S. J. VAN WEST.

(14216) J. H. ZAAL.

1½ en 1 duims door de Machine GLAD

gezaagde *Gave Wane*- en *Copie PLANKEN*, van alle lengten en breedten;

te bezigtigen op het Erf van den WelEdelen Heer A. CHRISTIE en voor *zeer billijke* prijzen mits à *CONTANT* te bekomen bij

(14360) A. M. COSTER.

DE PILLEN VAN HOLLOWAY

zijn zeer aanbevelenswaardig in gevallen van galziekte en bedorven maag.

Uittreksel uit eenen brief van den heer D. E. EVANS, reiziger in handelszaken, te Chester, gedagteekend 7 September 1853, aan den Professor HOLLOWAY. Mijnheer! sedert geruimen tijd was ik smartelijk lijdende aan galziekte, gebrekkige spijsverteering en bedorven maag. In de hoop daarvan te herstellen, gebruikte ik eene menigte geneesmiddelen, doch bij geen een derzelve vond ik de minste baat. Intusschen werd mij door den heer HUGH, te Harlech, aangeraden uwe pillen te gebruiken, en met genoegen kan ik u mededeelen dat zij in weinig tijds mijne eetlust herstelden, zoodat ik thans de beste gezondheid geniet.

(Geteekend) D. E. EVANS.

Deze *Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, à ƒ 1, ƒ 3 en ƒ 5. (14361)

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester J. C. Gomperts.

Donderdag den 14 September 1854.

De Plantaadje Dordrecht c. a., gelegen aan de rivier Suriname. — ƒ 48,900. — J. B. Everts, H. Brakke en C. A. van Sijpesteijn, ieder voor een derde aandeel.

Prijzen der Producten.

23 vaten Suiker van pl. Nieuwhoop, bij inschrijving opgehouden, zijn later uit de hand verkocht voor 6 cent.

HET WEEKBLAD.

PARAMARIBO, 16 SEPTEMBER 1854.

De inwijding van de onlangs verbouwde en verfraaide Sijnagoge der *Nederlandsch Portugeesch-Israëlitische Gemeente* alhier, vond plaats op gisteren en werd door eene aanzienlijke menigte van alle standen en rangen bijgewoond. Met genoegen werd daarbij de tegenwoordigheid van Zijne Excellentie den Gouverneur, onderscheidene Civiele en Militaire Autoriteiten, Bestuurders van de verschillende Kerkgenootschappen en weldadige Inrigtingen opgemerkt.

Ongeveer *half negen* uren 's morgens werd het feest geopend met eene ouverture van een wel bezet Orkest; waarna de Voorbidder der Gemeente de Heer M. M. Monpurgo op stichtelijke wijze de overbrenging der gewijde Rollen uit de hulp-Sijnagoge in de arke voorbereidde, welke plegtigheid daarop plaats greep, onder begeleiding van een treffend koorgezang naar Psalm 119, *Aleph, Beth, Daleth, Hé*; terwijl door de Gemeente hierna in het Hebreeuwsch den 29 Psalm werd aangeheven. — In zeer korte trekken maakte de Spreker wijders de toehoorders bekend met het verhaal van het 117-jarig bestaan van het Kerkgebouw. Een heerlijke tusschenzang naar Psalm 127 vers 1, verschafte eene aangename afwisseling, waarna de Spreker eene indrukwekkende rede hield naar Gen. 28 vers 16 en 17. Met eene toespraak tot de aanwezigen eindigde de Spreker zijne taak en werd het feest besloten met een slotzang naar Psalm 150.

Het onweder op gisteren namiddag heeft ten gevolge gehad, dat Mejufvrouw Catharina Johanna van Heijningen woonachtig aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, door den zwaveldamp van den haar voorbij schietende bliksem gestikt en dood neder gevallen is.

Wij hebben onlangs gewag gemaakt van het bombardement van Greijtown, door de Amerikanen. Het volgende verhaal omtrent de toedragt der zaak medegedeeld door de *Courrier des Etats Unis*, stelt onze lezers met de bijzonderheden van dat voorval bekend:

— In de maand Mei ll. naderde eene Amerikaansche stoomboot met talrijke Californische passagiers aan boord, Greytown in volle vaart, toen in eene kleine bark bij den oever een met een geweer gewapend visscher oprees. Deze visscher vroeg den kapitein der stoomboot om iets meer af te houden, ten einde zijn vaartuig niet te doen kanteken. Woedend over hetgeen hij onbeschaamdheid noemde, gaf de kapitein, wiens stoomboot reeds op eenigen afstand was, last te wenden; hij stoomde het vaartuig nogmaals voorbij, liet zich een geweer geven en zond met de grootste koelbloedigheid den ongelukkigen visscher een kogel door het hoofd.

De inwoners van Nicaragua wilden hunnen landgenoot wreken en verlangden de onmiddelijke uitlevering van den schuldige; doch de heer S. Borland, gezant der Vereenigde Staten bij Centraal Amerika, die zich onder de passagiers op de boot bevond, antwoordde dat zijne regering de onder hen ingestelde overheid nog niet erkend heeft en dat de Amerikaansche burgers zich niet behoefden te onderwerpen aan de regtsmagt van het land. De mayor van Greytown liet zich niet overtuigen door dit zonderlinge argument; hij zond eenige manschappen af om den kapitein in hechtenis te nemen; de heer Borland zette tot tegenstand aan en er had eene worsteling plaats tusschen verschillende Amerikanen en eenige inwoners der stad. In den avond begaf de heer Borland zich aan wal bij den handelsagent der Vereenigde Staten.

Het volk, woedend over de gebeurtenissen van den ochtend, sloot het consulaire huis in en uitte dreigende bewoordingen tegen den gezant, die naar onen zeide geen officielen titel had en in elk geval geen partij had behooren te kiezen voor den kapitein, een Portugees van geboorte.

De kaden werden gedurende den nacht bezet door gewapende lieden, die alle communicatie tusschen de stoomboot en het land beletten, zoodat de heer Borland genoodzaakt was tot den volgenden morgen te wachten om naar boord terug te keeren. Bij zonsopgang was de rust hersteld. Intusschen organiseerde de gezant, — nieuwe gewelddadigheden tegen de Amerikaansche inwoners na het vertrek der stoomboot vreezende, — eene wacht van vijftig man, om eventualiteiten voor te komen.

Den volgenden dag vertrok de heer Borland naar New-York en eenige dagen later kwam hij te Washington aan, waar hij aan het parlement een verhaal ophing van zijne voorgevende verongelijkingen. De Amerikaansche pers had reeds sinds lang het gouvernement beschuldigd van gemis aan energie in de gebeurtenissen van den dag, zoodat het zulk eene gunstige gelegenheid niet kon laten voorbijgaan om zonder eenig gevaar lauweren te behalen.

Dientengevolge werd het oorlogsschip *Cijane* naar Greytown gezonden, waar het den 11den aankwam. Kapitein Hollins zond onmiddelijk een officier aan de plaatselijke overheid, om haar te verzoeken verschillende eischen van Amerikaansche burgers te regelen en voldoening te geven voor de beleediging waarover de heer Borland zich beklaagde, alsmede eene schadeloosstelling van 20,000. dollars.

Toen de inwoners van Greytown den 12den geen antwoord hadden gegeven, liet kapitein Hollins hun zeggen, dat wanneer zij den 13den 's morgens ten negen ure zijne eischen niet hadden ingewilligd, hij beginnen zoude de stad te bombarderen. De dag ging voorbij zonder dat de bevolking eenig teeken van inwilliging gaf.

De bewoners der stad meenden dat de zaak zoo ernstig niet was en dat kapitein Hollins zich na het afschieten van eenige kogels, van verdere vijandelijkheden zoude onthouden. In die meening begaven zich de meesten naar het strand op een mijl der stad, ter naauwernood levensbehoeften voor dien dag medenemende. Eenige Amerikanen begaven zich aan boord der *Cyane*, terwijl verschillende Engelschen aan boord van de Engelsche oorlogsgoelet *Bermuda* de wijk namen. Den 13den des morgens bevond zich geen levend wezen meer in de stad. Zooals dit was aangekondigd, werd het vuur geopend, hetgeen werd voortgezet tot drie ure. Nadat er 200 bommen in de stad geworpen waren, zond kapitein Hollins een vijfentwintigtal matroschappen aan wal om de stad in brand te steken. Zij kweten zich met ijver van deze heldentaak, en namen al wat kostbaar was mede.

Bij zonsondergang was Greytown niets meer dan een puinhoop en de van have en goed beroofde inwoners dwaalden wanhopig in de bosschen rond.

Als eene bijzonderheid kan nog gemeld worden dat de gezagvoerder van het Engelsche oorlogsvaartuig *Bermuda*, tijdens het bombardement een brief schreef aan kapt. Hollins, waarin hij zijn leedwezen betuigde dat hij geen schip van gelijke grootte als de *Cyane* ter zijner beschikking had, daar hij in dat geval het bombardement wel zoude belet hebben. Kapt. Hollins antwoordde hierop dat het hem leed deed geen twee Engelsche oorlogsschepen tegen over zich te zien, daar hij zeker was ze te kunnen bemagtigen.

Intusschen kwam de Engelsche stoomboot *Dee* aan, en men dacht dat zij gezamentlijk de *Cyane* zouden aanvallen. Dit gebeurde echter niet, en de *Dee* koos weder zee, de *Bermuda* op sleeptouw nemende.

DE OVERLEDEN KONING VAN SAKSEN.

Van dien Monarch vinden wij het volgende korte levensberigt vermeld:

Friedrich August II was de oudste zoon van prins Maximiliaan van Saksen, broeder van de koningen Friedrich August en Anton. Hij was geboren den 18den Mei 1797. Zijne moeder, Karolina Maria Theresia van Parma, verloor hij reeds den 8sten Maart 1804. Gemeenschappelijk met zijne broeders, den prins Clemens, die den 4n. Januarij 1822 te Pisa stierf, en Johann, genoot hij een veelzijdig onderwijs; gedurende den oorlog met Oostenrijk in 1809 begaf hij zich naar Leipzig en Frankfort a. d. M.; in 1813 naar Regensburg en Praag, en in 1815, na een kort verblijf te Presburg, met zijn broeder Clemens naar het Oostenrijksche hoofdkwartier te Dijon. Na Parijs en de Zuidduitsche residentien bezocht te hebben keerden zij in October 1815 naar Dresden terug, waar zij nu met hun broeder Johann onder leiding van Watzdorff, Cerrini en Stübe zich met ijver en ernst toelegden op de voleindiging hunner studien. De jonge vorst verwierf grondige kennis in regts-, staats- en militaire wetenschappen en vond uitspanning in de beoefening van natuurkundige wetenschappen, in kunst en in kleine reizen.

In het jaar 1818 werd hij generaal-majoor, in 1822 werkelijk dienstdoende chef eener infanterie brigade en na Lecoq's dood in 1830, generaal en chef van het leger. Sedert 1819 had hij de zittingen van den geheimen raad en sedert 1822 als stemhebbend lid bijgewoond; in den zomer van 1824 bezocht hij Nederland, in 1825 Parijs, in 1828 Italie, in 1838 Istrië, Dalmatië en Montenegro, in 1848 Engeland en beoefende op al die reizen de kruidkunde.

De gebeurtenissen van 1830 stelden hem aan het hoofd van de tot instandhouding der orde ingestelde commissie, en den 30sten Sept. 1830 werd hij, nadat zijn vader afstand had gedaan van zijn regt op de troonopvolging, door zijn oom, Koning Anton, tot mederegent benoemd. In 1836 volgde hij hem als Koning op. Hij trad in 1829 in het huwelijk met de aartshertogin Karoline van Oostenrijk, die den 22sten Mei 1832 overleed. Den 24sten April 1833 trad hij weder met Prinses Maria van Beijeren in het huwelijk. Uit geene dezer huwelijken laat hij kinderen na.

INGEZONDEN STUKKEN.

HET VERLEDENE, TEGENWOORDIGE EN TOEKOMENDE.

Heerlijk verrees gisteren de zon uit hare slaapkoets, — zacht wierp zij hare stralen over de aarde, — koesterend, bescheen zij elk schepsel; — alles riep zij tot gevoel en aanbidding op. — Geen wonder het was toen feest, het was een oproepings-dag tot den tempel des Heeren; want! — eene Sijnagoge zou ingewijd worden. Sierlijk, doch uiterst eenvoudig prijkt zij daar in het midden eener opene ruimte. — Treden wij het heiligdom binnen. — Alles is er ter feestviering gereed, en de menigte verzamelt zich binnen deszelfs wanden. Maar waren er welligt echter sommigen die door loutere nieuwsgierigheid werden binnengelokt, weinigen gingen er onbevredigd van daar. Stemmig en eenvoudig is alles daar binnen en stemt tot het gebed; doch niet alleen tot het bidden, maar ook wordt uw geest daar tot diepe, ja wijsgeerige overdenkingen opgewekt. Het verledene en tegenwoordige omvatten den geheelen omvang van uwen geest, het toekomende schemert u door eenen ligten sluijer tegen. — Nacht van duisternis, nacht van ellende, nacht van rampspoed! begraven onder het puin der beschaving, als zoodanig zinkt het verledene tot het niet terug; gelukkig dat de zon der verlichting uwe duisternis heeft vervangen. Bidden wij den Alwijzen dat zij meer en meer moge stijgen om eindelijk hare middag hoogte te bereiken en om van daar een ieder met haar verkwikkend licht te bestralen.

Bliktet gij rondom u, gij allen die in den Tempel tegenwoordig waart, en zaagt gij niets, — voeldet gij niets, — dacht gij niets? Zaagt gij niet hoe een gezelschap toonkunstenaars van de meest tegenstrijdige Godsdienstleerstellingen als uit eenen mond God's lof verkondigden? — Zaagt gij niet hoe van den Landvoogd af tot den geringsten onderdaan (van welke Godsdienst ook) allen zich tot het gebed vereenigden. — Voeldet gij niet, hoe door de heerlijkste toonen en de treffendste woorden, uwe harten tot Godsdienstzin werden opgewekt? Hebt gij niet gebeden met de biddenden? Voeldet gij niet hoe uwe harten werden opgewekt door de treffende, en eenvoudige rede van den Leeraar, een zone Israels, die tot onzer aller Vader sprak en Zijne zegeningen over ons afsmeekte? Dacht gij niet, alle zijn wij gelijk, alle zijn wij schepselen Gods? waarom dus haat, waarom dus vooroordeel? Dacht gij niet, ook *hier* heerscht eenvoud, ook *hier* heerscht Godsdienstzin en broederliefde?... Maar zien mijne oogen wel, — zijn zij niet beneveld? — Deze in feestgewaad gedoschte menschen, zijn immers niet alle zonen en dochteren Israels, nog vasthoudende aan de leer van Mozes? — Neen ik bedrieg mij niet — niet alleen leden van alle andere Godsdienstige gemeenten, ook hunne leeraars, ouderlingen en armverzorgers, komen op, om de plegtigheid des dags te helpen opluisteren. Moge het bij allen warme belangstelling geweest zijn, welke hen derwaarts voerde. En wanneer gij u zelven (van welke Godsdienstleer dan ook) zult afvragen, waarom heb ik vooroordeel tegen het oudste volk der aarde, tegen dat volk op wier Godsdienstleer alle Godsdienst als het ware is opgebouwd? dan voorwaar zult gij u zelven het antwoord schuldig blijven; en dat antwoord besterft op uwe lippen; want, gij weet het zelve niet.

Zagen wij op Vrijdag ll. reeds leden van verschillende Geloofsbelijdenissen eenparig in hetzelfde bedehuis hunne gebeden ten hemel opzenden, wij zien daarin een beeld der toekomst. Alle schepselen vereenigd in liefde en broederlijke eendragt, als kinderen van een huisgezin, wiens Vader in de Hemelen troont.

Met vertrouwen werp ik het oog in de toekomst zij zal eenen donkeren sluijer werpen op al het onedele der haat en het dwaze des vooroordeels; aan haar dus overgelaten om de dwazen, wijs te maken.

16 *Sept.* 54. TRISTRAM.

Het droogo saizoen heeft zich thans voor goed ingesteld; de warme ochtenden en drukkende namiddagen zijn maar al te goede kenmerken daarvan.

Dit is van zijde der policie ook opgemerkt en even als vroeger is weder zorg gedragen om door wijkpatrouilles de bewaking der stad te doen plaats vinden. — Die zorg is niet ijdel; die maatregel niet noodeloos; zij verdienen integendeel alle goedkeuring. — De bouwwerken in Paramaribo in aanmerking genomen, levert de drooge tijd het meeste gevaar op en men kan onder zulke omstandigheden niet te voorzigtig zijn. — De droevige en hoogst treffende rampen door ons weleer geleden, staan te onuitwischbaar in het geheugen gegrift, om de zaken aan haar beloop over te laten; de benoemingen bij het brandwezen waarvan van tijd tot tijd kennis gegeven wordt zijn dus al te zeer verblijdende teekenen van de belangstelling der regering om van onze eigendommen onverhoopte vuurrampen te kunnen weren. — Maar het zij ons veroorloofd hierbij op te merken, dat, zal het zoo nuttige doel ten deze beoogd de gewenschte gevolgen hebben er dan bij een voldoend en geschikt *personeel* voor die dienst allerdringendst gevorderd wordt een behoorlijk en deugdelijk *materieel*. — Het belang der zaak gebiedt dat wij zonder schroom wijzen op de gebrekkige middelen waarover bij eenen onverhoopten tegenspoed van den hier bedoelden aard, te beschikken valt en waarmede men een der geduchtste elementen onder de voor ons noodlottigste omstandigheden zal hebben te bestrijden. — Onze spuiten, wij mogen het niet verzwijgen kunnen geenzins die hulp verleenen, welke men in dusdanig geval vol vertrouwen zoude meenen te mogen verwachten. — Hiervan kan men zich vergewissen bij de exercitien. — Daarbij komt dat de vele verbeteringen welke zoo in Europa als in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika in de constructie der brandspuiten zijn aangebragt, ten duidelijkste aantoonen, hoe weinig geschiktheid onze reeds oude spuiten hebben, en hoe weinig doelmatig derzelver inrigting is. — Wij zouden hier eenigzins in het breede kunnen opgeven hoe velerlei soorten nieuw uitgevonden brandspuiten elders zijn in werking gebragt en welke goede diensten daarvan verkregen worden; doch willen de ons afgebakende ruimte niet overschrijden. Zij die hierin belangstellen, hebben zich maar de moeite te getroosten den winkel van onzen stadgenoot J. P. Haase Jr. te bezoeken alwaar zij zich kunnen overtuigen, van hoe veelzijdig nut de elders ingevoerde verbeteringen zijn, en welke uitstekende diensten daarvan kunnen verkregen worden. — Naar wij van eene goede zijde vernemen heeft de vermelde spuit niet alleen de aandacht van vele onzer mede-ingezetenen reeds tot zich getrokken, maar is bovenal bij ons bestuur een onderwerp van beraadslaging geweest. — Het is te hopen dat dit leiden moge tot de aanschaffing van materieel, waarop bij wederwaardigheden niet vruchteloos staat kan gemaakt worden. Doen zich geene belangrijke hinderpalen voor, zoo zal weldra worden overgegaan tot de ontbieding van brandspuiten, waarvan in tijden van gevaar de meeste hulp kan worden te gemoet gezien.

Maar, nog eene opmerking.

Wat zoude het baten, zoo niettegenstaande een beter materieel bij ons brandwezen, dezelfde moeijelijkheden tot het bekomen van water in den droogen tijd, bleven bestaan? Men wijde toch hieraan ook zijne aandacht en zie niet over het hoofd, dat juist dan wanneer het meeste gevaar te duchten is, de grootste behoefte aan water bestaat, en van zelve zal men tot de conclusie geraken, dat wanneer ook hierin niet voorzien wordt, de beoogde maatregel slechts ten halve werken zoude.

Wij wenschen vurig dat, nu dit onderwerp ter sprake is, het brandwezen alhier op zoodanigen voet geregeld zal worden, dat wij daarin eenen goeden waarborg voor het behoud onzer, reeds aanmerkelijk in waarde gedaalde effecten, vinden mogen.

Spectator.

Mengelingen.

HET OORLOGSTOONEEL IN DE OOSTZEE.

De Finsche zeeboezem van Wiborg tot Bierneborg, is met rotsen bezaaid, die eene tallooze menigte eilanden van verschillenden vorm en grootte vormen. Deze eilanden strekken zich van het voorgebergte Hangö in eene smalle strook langs den oever uit, maar aan den hoek van Finland vormen zij een wijden Archipel, die in de Alandeilanden eindigt. De eilandgroep bestaat uit 200 woeste en 50 bewoonde eilandjes, welke grootendeels van rotsachtigen aard zijn, zeer hoog uit de zee oprijzen en hier en daar zelfs kolossale spitsen van graniet vormen. Het Alandshaf scheidt hen van de Zweedsche kust (Upland) en van Finland worden zij gescheiden door de Skiftet, eene soort van zeestraat, die midden door den doolhof van klippen loopt. De geheele oppervlakte der eilanden bedraagt 22 vierkante mijlen, op welke eene bevolking van 13,000 zielen is verspreid, die van vischvangst, scheepvaart, akkerbouw en veefokkerij leeft. De Alands-eilanden verleenen binnen hunne versterkte havens aan de Russische kustflottilje (Scheerenvloot) eene des te voordeeliger bescherming, daar de hier plaats vindende tegenstroom uit de Bothinische en Finsche zeeboezems in de havens en op de reeden den invloed en de gestrengheid van den winter tempert en omdat van hier de flottilje al de schepen, die het Mälarmeer binnenloopen, alsmede de kustscheepvaart langs den westelijken oever der Bothnische golf, binnen het bereik van haar kanon heeft.

Tusschen de Alands-eilanden en het vaste land van Zweden, tusschen Eckerök en Briszelham, is niet meer dan 70 wersten opene zee; vervolgens begint weder de keten der graniet-eilanden, welke zich aan den oever van Upland tot Schonen uitstrekken en voor Stokholm zelf een Archipel vormen. Al deze eilanden en rotsen met de zeeëngten tusschen dezelve en de riffen boven en onder het water noemt men in het Zweedsch Skärgard en elk afzonderlijk schier-eiland heet Skär. Vreemdelingen noemen dezen ganschen Archipel de Scheeren en verdeelen ze in de Finsche en de Zweedsche. Groote oorlogschepen kunnen de zeeëngten, welke deze eilanden van elkander scheiden, niet doorvaren, uitgenomen in den Alandschen Archipel, waar enkele vrije doorgangen zijn, in welke eene vloot van linieschepen zich niet slechts kan ophouden, maar ook elke gewenschte beweging uitvoeren. Overigens zijn al deze zeestraten gevaarlijk, om te bevaren, omdat zij onder water met klippen zijn bezet. Hier moet ondervinding in de plaats treden van theoretische zeemans-bekwaamheid. De bekende kapitein Ross rolde zijne kaart op toen hij in de Scheeren kwam, liet zijn vaartuig over aan de leiding van den Finschen stuurman en zeide: »Hier heb ik niets te zeggen, omdat ik hier niets weet." De Finlanders zijn om zoo te spreken met hunne Scheeren opgewassen, zij kennen alle in- en uitgangen en weten vooruit te zeggen waar een steen of klip onder het water is verborgen. De Finsche zeelieden zijn vlijtig, handig en onversaagd, de loodsen beroemd wegens hunne kunst in het besturen der schepen en hunne bekwaamheid in de zeevaartkunde. In de Finsche Sund noemt men hen niet anders dan de Finsche Amerikanen, die niet alleen in Engeland, maar ook in de Ver. Staten, Brazilie en de havens der Middellandsche Zee geacht zijn. Tot aan het voorgebergte Hangö zijn de Scheeren onbewoond; slechts op enkelijken vindt men visschershutten, op andere kudden, die van het vaste land worden overgevoerd en daar den geheelen zomer zonder herder kunnen blijven, omdat de zee hen tegen de wolven, de roovers van dat land, beschermt. Dit gedeelte der Scheeren bestaat hoofdzakelijk uit kale rotsen; eenige zijn met mos en karig gras bewassen, op andere groeit kreupelhout.

Het leven op de Scheeren begint, gelijks reeds gezegd, eerst bij het voorgebergte Hangö. Zij vormen, om zoo te spreken, eene afzonderlijke wereld, eene eigenaardige natuur, leven en zeden. Voor poëtische ingevingen leveren zij niet minder rijke stof, dan de Krim of de Kaukasus natuuraandoening voor den geest aanbiedt. Hier zijn alle tegenstellingen vereenigd; het ontzettende en het bekoorlijke, het schrikwekkende en het liefelijke. De zee tusschen de eilanden gelijkt naar eene bogtige rivier, welke in duizend armen is verdeeld; sommige daarvan worden ongemerkt wijder, en nemen het aanzien van meeren aan, terwijl dan weder de oever aan het oog wordt onttrokken, en te midden der rijen van rotsen en met gras bedekte eilanden, de grenzelooze zee met zijn nevelachtig kleed, waarin de zeilschepen als meeuwen verdwijnen, zich voor den blik der aanschouwers opent. Bij iedere omwenteling van het rad der stoomboot, verkrijgt de schilderij een ander voorkomen; nu eens heeft men een rivierarm, dan weder een meer, de zee, wilde rotsen, met bosschen en hoog gras bedekte bergen en dalen voor zich. Hier vaart een scheepje en daar op den heuvel grazen schapen, wat verder hoort men de toonen van een melancholisch Finsch lied op eenen met golvend graan bedekten akker, of klinkt van een naburigen rotstop het schot eens jagers, die een hert heeft geveld, of wordt de scherpe kreet van een zee-roofvogel vernomen. In de grootste zeeëngten ontmoet men schepen, die binnenkomen of uitzeilen; de eerstgenoemden zijn Finsche schepen, die zout en koloniale goederen naar hun vaderland brengen, de andere zijn vreemde bodems, die de voortbrengselen hunner armoede en vlijt, planken, teer, pik en potasch naar Amerika, Engeland en de Middellandsche Zee brengen.

Hoe meer men de stad Abo nadert des te aangenamer en levendiger wordt het voorkomen der Scheeren. Deze rotsen vertoonen als het ware het beeld des levens; naast Abo vindt men de jeugd, bij Jungfernsund den rijpen ouderdom en van Hangö tot Helsingfors de gebreken des ouderdoms en den dood. De Scheeren moeten door volkanische uitbarstingen zijn ontstaan. De gevolgen daarvan zijn nog zigtbaar. De spleten in de ontzaggelijke graniet-massas en de verbazende rotsbrokken, welke op sommige punten van Finland en Zweden bij hoopen zijn opgeworpen, kunnen door geene andere oorzaken zijn ontstaan, dan ten gevolge eener algemeene beroering van het noordelijke gedeelte des aardbols. Latere onderzoekingen der geologen hebben de bevestiging geleverd van de onderstelling, dat in de Oostzee vuuruitbrakingen moeten hebben plaats gehad. Deze ontzettende omkeer van grond is waarschijnlijk plotseling en met vreeselijk geweld geschied. In den grond der zee hebben zich naar alle gedachte openingen gevormd, wier vulling eene groote massa water vereischte, ten gevolge waarvan de oppervlakte der zee daalde en verschillende gedeelten daarvan geheel droog werden, bij het opbruisen der wateren zijn deze naar den Oceaan gestoven en hebben dat gedeelte van het vaste land vaneen gereten, waar thans de Oeresund is gelegen. Op zoodanige wijze zijn de Scheeren en de golf van Finland zelf ontstaan. Het bewijs, dat deze rotsen of Scheeren in vroegeren tijd onder het water waren, vindt men in den rondachtigen vorm hunner toppen. Het water heeft hen afgeslepen. Dat deze gebeurtenis in zeer ouden tijd heeft plaats gegrepen bewijst de laag van organieke aarde op verscheidene der rotsen, vermits de duizendjarige werking der zon en der atmosfeer de oppervlakte van het graniet in organieke aarde heeft verkeerd. Men kan onmogelijk aannemen, dat al de aarde op de Scheeren door den wind daar heen zoude zijn gewaaid. In de spleten der rotsen en in eenige natuurlijke diepten ziet men hoe de granietrots in de werkplaats der natuur wordt opgelost en in een fijn zand verandert, hetwelk door mos en andere fijne planten stevigheid verkrijgt. Wij zullen deze schets besluiten met eenige ophelderingen aangaande den weg ter zee naar de zijde van Kroonstad opdat men eenige duidelijkheid verkrijge ten opzigte van het terrein, van waar weldra gewigtige tijdingen kunnen worden vernomen.

Eene reeks van kleine eilanden en klippen strekt zich langs de haven Baltischport tot aan Reval uit. Het gevaarlijke der beweging van schepen in dezen omtrek wordt aangeduid door een groot aantal vuurtorens, die trouwens op dit oogenblik niet zijn ontstoken. Voegt men overigens bij deze vuurtorens nog die, welke aan de overzijde op de Finsche kust zijn gelegen, en laat men aan de verbeelding tamelijk vrij spel, alsdan vertoont zich de Finsche golf als eene aan weerszijden door kolossale lantaarnen verlichte reusachtige straat, op welke de schepen als kleine figuren zich heen en weder bewegen.

Nu volgt de Estlandsche gouvernementsstad Reval. Kleine uit de zee opstekende vlaggen (ook deze teekens zijn thans op last der Russische regering weggenomen) duiden hier eene rots aan, die vooral tijdens de najaars-stormen door den zeeman zeer gevreesd is. Deze, nagenoeg het vierde gedeelte eener vierkante mijl groote rots ligt twee tot drie voet beneden den waterspiegel voor den ingang der baai van Reval en voert den naam van Revelstein. Op deze plaats naderen de Estlandsche en Finsche oevers elkander zoo zeer, dat van eene landspits der eerstgenoemde in noordnoordwestelijke rigting naar de Finsche landtong Porkala Udde de afstand niet meer dan 7 à 8 mijlen bedraagt, terwijl daarentegen het meer oostelijke vis à vis van Helsingfors ongeveer den dubbelen afstand zal verwijderd wezen. Met behulp van een verrekijker kan men de beide kusten te gelijkertijd ontwaren.

Kort daarna echter, wordt het waterbekken veel breeder en midden in den zeeboezem verheft zich tusschen den 44 en 45 graad het schilderachtige eiland Hochland, aan de noordzijde steil uit de golven oprijzende en aan de zuidelijken kant langzaam afdalende. Dit eiland heeft eene lengte van omtrent 3 mijlen. Welk een ontzaggelijke rotsklomp het is, blijkt daaruit, dat men Hochland reeds op eenen afstand van 6 mijlen duidelijk kan ontwaren. Het heeft eene volmaakte gelijkenis met het Napolitaansche eiland Capri. De bewoners spreken de Zweedsche taal; zij zijn bekend als vermetele visschers en smokkelaars en genieten, vermoedelijk ten gevolge van laatstgenoemd bedrijf, eene zekere welvaart. In den herfst woeden de stormen hier verschrikkelijk en vergaat menig schip tegen de gevaarlijke klippen. Voorbij Hochland, naar de zijde van Petersburg, wordt de golf merkelijk nauwer, tot dat eindelijk Kroonstad met zijne vestingwerken en versterkte eilandjes uit de zee oprijst.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 14den dezer, de Nd. Am. brik Pleiades, kapt. Center, van Gloucester.

UITGEKLAARD.

Den 11den, de Nd Am. bark Ronble, kapt. Chs. Saunders, naar Gloucester, lading: 78 vaten Suiker 10,057 pond, 108 balen Cacao 16,800 pond en 357 vaten Melassie 41,655 gallons.

Den 12den, de Nd Am. bark Clara C. Bell, kapt. J. Power, naar Gloucester, lading: 280 vaten Melassie 32,182 gallons, 102 vaten en 6 blomvaten Suiker 112,903 ponden, 130 balen Cacao 20,110 p.

Idem, de Port. schoener Felix Ventura, kapt. A. J. da Costa, naar Lissabon, lading 27 vaten Melassie 2,941 gallons en 45 vaten Suiker 95078 pond.

SCHEPEN IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

Het schip St Vitus, kapt. H. Middel, adres bij H. C. Levij.

Het schip Elisabeth, kapt. A. J Haverbult, adres bij J. G. Fonseca Fz.

IN SARAMACCA.

Het schid Stad Leeuwaarde, kapt. B. T. Stoffels, adres bij C. J. Leijsner. — Sl uit 22 dezer.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 15den September 1854 zijn in ondertrouw opgenomen:

Samuel Benjamin Sanches en Henriette Susanna Wilhelmina Maatstaf.

Van den 10den tot den 16den September 1854, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 9den, Jacobus Oudshoorn, 29 jaren, Vuurstoker 3de. kl. aan boord van Z. M. Stoomschip Sindoro.

Idem, Jacoba Francina Lonis, 9 maanden.

Den 10den, Frederika Dorothea Henrietta Neumann, 42 jaren.

Den 11den, Adele Sophia Louisa Helper, 14 m.

Idem, Josephina Elisabeth van van Echt, 33 j.

Den 12den, Hermanus Petrus Philips, 1 jaar en 9 maanden.

Idem, Johan Hendrik Hartman, 17 jaren, Tamboer aan boord van Z. M. Stoomschip Sindoro.

Den 13den, Hendrik van Schuit, 55 jaren.

Den 14den, Johannes Koster, 15 jaren, Scheepsjongen aan boord van het schip Eliza.

Idem, Jeannette van Elsperman, 80 jaren.

Idem, J. M. van Baate, .. jaren, Ligtmatroos aan boord van Z M. Stoomschip Sindoro.

Den 15den, Johanna Julia Nijland, 61 jaren.

Idem, Catharina Johanna v. Heijningen, ruim 57 jaren.

HERINNERINGEN DER WEEK.

Zondag 17 Sept. 1425. Graaf JAN IV sticht de hooge school te Leuven.

Maandag 18 — 1639. Groote zeeslag tusschen de Nederlanders onder TROMP, BANCKERTS, DE WIT met 30 schepen, en de Spanjaarden met eene vloot van 67 schepen, 24000 manschappen en 1700 stukken geschut, op welke TROMP eene schitterende overwinning behaalt.

Acht en veertig (48) schepen der Spanjaarden worden verbrand, of in den grond geschoten, en 7000 man der Spaanschen sneuvelen.

Dingsdag 19 — 1774. JOZEF MEZZOFANTO geboren. — Hij stierf als Kardinaal te Rome in 1849. Deze man heeft van alle menschen, die in de geschiedenis bekend zijn, de meeste talen en spraken gekend en gesproken. Geene taal in Azië of Europa gehoord, of hij kende dezelve. Eens sprak hij onder het gehoor van PAUS GREGORIUS XVI met 22 jongelieden in verschillende Oostersche tongvallen, met eene gemakkelijkheid, als of het zijne moederspraak was, zoodat elk, die hem hoorde er over verbaasd stond. Zelfs het Hollandsch sprak hij vlug, doch met een Vlaamsch dialekt.

Woensdag 20 — 1378. CLEMENS VII door het collegie van Kardinalen te Rome tot Paus uitgeroepen, niettegenstaande reeds door hen na den dood van GREGORIUS XI, URBANUS VI verkozen was.

Alzoo werd de Latijnsche kerk te dier tijd door twee Pausen te gelijk geregeerd. URBANUS VI hield zijn hof te Rome, en CLEMENS VII te Avignon. Deze zaak bragt eene schrikkelijke scheuring en partijwoede in het westen te weeg, welke 40 jaren aanhield, en eerst eindigde bij de kerkvergadering te Constanz gehouden in Augustus 1414 (zie P. J. MENDELS 1e. Atlas 2d. pag. 156 — La Juive par SCRIBE — Biographie Universelle Tome VI p. 17.)

Donderdag 21 — 1390. ALEID VAN POELGEEST, de minnares van graaf AALBRECHT wordt op eene wandeling, die zij in het buitenhof van 's Hage doet, door eenige Hoeksche partijgangers wreedaardig vermoord (Mr. VAN LENNEP Vaderl. Gesch. 2 d. p. 102)

Vrijdag 22 — 1738. De groote BOERHAVE sterft.

Zaturdag 23 — 1847. FRÉDÉRIC SOULIÉ de beroemde Fransche romanschrijver sterft. — Hij was geboren te Foix, December 1800.

FORET.

CORRESPONDENTIE.

Het gedicht van W. wordt niet opgenomen.

Gemengde Berigten.

Volgens een berigt uit New-York bedroeg het getal der in 1854 aldaar van stapel gelaten schepen: 26 stoomvaartuigen, 13 schepen, 4 barken, 4 brikken, 6 schoeners, 1 sloep, metende te zamen 34,657 tonnen; terwijl nog op stapel stonden 18 stoomvaartuigen, 19 schepen, 5 barken, 2 brikken, 6 schoeners, 1 barge, metende te zamen 51,374 tonnen. In 1853 zijn in het geheel van stapel gelaten 80 schepen, van verschillenden aard, metende te zamen 56,644 tonnen; weshalve, wanneer de nog op stapel staande schepen in 1854 voltooid worden, dit jaar ongeveer 29,000 tonnen meer dan in 1853 te water gelaten zijn.

— Als een bewijs dat in de jongste dagen van beroering in Spanje niet alle partijen eenstemmig *leve de koningin!* riepen en schreven, moge strekken het volgende uittreksel eener proklamatie van eene der te Madrid bestaande klubs. Dat stuk vangt aldus aan: » Aan het volk van Madrid. Dona ISABELLA II is als vrouw en moeder, met het oog op hare jeugd en op den invloed van allen die haar sedert hare kindschheid omgaven, en ook met het oog op de talrijke gevaren die haar bedreigen, voorzeker onze deelneming waard; maar zij is niet langer bij magte om den staat te besturen. Onze eer en de vrijheid gedoogen het niet." Hier volgen de meest beleedigende uitdrukkingen over het huisselijk leven der koningin, uitdrukkingen die de berigtgever meent te moeten verzwijgen om de kieschheid zijner lezers niet te kwetsen. Daarna gaat de proklamatie aldus voort: » De koningin heeft niet willen inzien, dat gedurende een zevenjarigen bloedigen krijg tegen het absolutismus, het volk haar heeft ondersteund en verheven. Het bestaan en de toekomst der koningin waren naauw verbonden aan het bestaan en de toekomst der grondwet, welke wij ons hebben gegeven; de koningin gedoogde de aanranding, de schending der staatsregeling, en stelde zich daardoor buiten de wet." In dezen toon wordt het stuk vervolgd, en het eindigt met deze woorden: » Al deze verkeerde handelingen roepen om wraak, en alleen met den dood zouden zij kunnen worden geboet; maar wij herhalen het, de koningin is jong, echtgenoot en moeder, en dit zijn omstandigheden die haar voor het uiterste moeten sparen. Evenwel eischen het geluk des lands en het heil van geheele geslachten, dat zij onmiddellijk van den troon worde vervallen verklaard, of althans dat zij afstand doe van de regering ten behoeve van hare dochter, onder regentschap van generaal ESPARTERO."

— Sedert eenigen tijd is er sprake van de oprigting van een kolossaal gedenkteeken voor SHAKESPEARE. Dit gedenkteeken zal bestaan in een gegoten ijzeren standbeeld van dien grooten tooneeldichter, honderd voet hoog, van binnen hol en verdeeld in drie verdiepingen, waarvan ieder eene zaal zal vormen van 15 voet hoogte bij 80 voet in omtrek. Deze drie zalen zullen versierd worden met bas-reliefs, voorstellende tooneelen uit SHAKESPEARE werken. In de zaal der eerste verdieping zullen voorts een standbeeld voor koningin VICTORIA en een voor prins ALBERT worden geplaatst. Een wenteltrap zal naar de drie verdiepingen geleiden. In de hoogste verdieping, in het hoofd van het beeld, zal men, door de openingen heen, die, geëvenredigd naar het overige van het beeld, twee voet breed zullen zijn, met een blik geheel Londen kunnen overzien, en welk punt een der heerlijkste panoramaas moet opleveren. Het inwendige van het beeld zal verlicht worden door de kruin van het hoofd die van kristal zal zijn, en door een groot aantal openingen, aangebragt tusschen de plooijen van de draperiën en die alleen van onder zigtbaar zullen zijn. Het voetstuk van dat grootsche werk zal van steen en voorzien zijn van gegoten ijzeren deuren, door welke de toegang tot in het beeld zal worden verleend. Tot plaats waar het zal staan is gekozen Primerose-Hill, eene hoogte die de stad Londen bestrijkt. Het voornemen bestaat ook, om in de zalen der tweede en derde verdieping eene verzameling van borstbeelden van dichters en schrijvers te plaatsen, waardig naast SHAKESPEARE te worden gesteld. Het plan van dit gedenkteeken, dat een tegenhanger zal worden van de *Bavaria* op het St. Theresia-plein te Munchen, is ontworpen door den heer CHARDIGNI, een nog jeugdig beeldhouwer.

— Van de 86 departementen van Frankrijk zijn thans 41, door de cholera bezocht; het cijfer der personen die aan deze ziekte overlijden, kan op 800 daags door geheel het rijk worden geschat. Sedert de wederverschijning der cholera in Frankrijk in November 1853 tot heden, zijn ongeveer 20,000 menschen er aan bezweken.

Binnenlandsche berigten.

AANZOEK VOOR VRIJGEVING.

Den 15den September 1854.

Van de slavenkinderen: *Maria-Geertruida*, geboren in 1850, en *Jacobus-Eduard*, geboren in 1853; beide kinderen van *Anna*; toebehoorende aan de weduwe A. van Doorn geboren Krieger.

Van de slavin *Louisa*, geboren in 1816, dochter van *Christina van Bazel*; toebehoorende voor den vrijdom aan J. Cordova.

Van de slavin *Juliana*, geboren 1778, waarvan de moeder onbekend is; toebehoorende voor den vrijdom aan den boedel van wijlen M. van Vrolijk.

Van den slaaf *Andries*, geboren in 1836, zoon van *Henriette*; toebehoorende aan N. C. Runs.

POST-KANTOOR.

De via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij*, naar *Europa* te verzenden Brievenpakketten, zullen op aanstaanden WOENSDAG den 20sten dezer, des middags ten 12 ure worden gesloten.

Paramaribo, den 15 *September* 1854.

Administrative Politie.

Aan de Ingezetenen dezer stad en van hare buitenwijken wordt bij deze kennis gegeven, dat gedurende de maand *October* e. k. door de Administrative Politie eene *Algemeene Schouwing* zal worden gehouden over de *Straten*, *Gebouwen*, *Grachten*, *Waterloozingen*, *Keukens* en *Stookplaatsen*; en zulks in overeenstemming met de voorschriften, vervat in de Publicatien van 25 November 1828 G. B. No. 17 en 2 Julij 1835 G. B. No. 13.

Van deze gelegenheid wordt tevens gebruik gemaakt, om hen *andermaal*, met den meesten aandrang, te herinneren aan de voldoening der bij art 2 der gemelde Publieatie van 25 November 1828 G. B. No. 17 aan ieder Ingezetenen opgelegde verpligting, om n. 1. de straat, die langs zijne woning en het daaraan gelegen erf loopt, ter breedte van *vijftien* voeten met *Schulpen* te beleggen, zijnde daarbij bepaald, dat zulks in de maanden *Maart* en *September* zal moeten geschieden.

Paramaribo, den 15 *September* 1854.

Transport.

Den 15den September 1854. Magdalijn van J. H. Rooswijk (zich noemende Magdalijntje van Rooswijk) aan Maria Paulina Linde, van het bloote Erf aan de *Princestraat*, N. W. La. E No. 280 O, W. La. D No. 860.

Paramaribo, den 15 *September* 1854.

Op Donderdag den 21sten dezer, des namiddags ten *vier* ure, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* in het lokaal van hetzelve Departement, door den Vendumeester J. C. Gomperts, in het openbaar doen verkoopen:

De *Goederen* gevonden, in de volgende *desolate* boedels, als:

Susanna van Fonseca, Mandro W. Plak, Petronella van Ommeren, Guillaume N. Noizeux George P. de Bije.

Voorts: het Erf met een Opstal, aan de 1e. Buitenwijk N. W. No. 36*b*, aankomende den *desolaten* boedel Johannis Toepet; waarvan de bewijzen van eigendom ter *visie* aan het Departement zijn liggende.

En vermits in die boedels tot dusverre geene genoegzame goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 15 *September* 1854.

[*Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel*]

Gedrukt bij A. L. G. DE RANDAMIE.